

Repertoire...

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“s læsere, i dette nummer premierer i tiden 16.11 1964–17.1 1965 (redaktionens slutning).

THE ASPHALT JUNGLE (Asfaltjunglen), U.S.A. 1950. Anmeldt i dette nr.

5 MAND OG ROSA, Danmark 1964. *Sven Metblings* komedie når aldrig på højde med hans „Vi er allesammen tossede“ – den synes flere steder ganske sjusket – men skal roses for lyst til fabulerende nonsens og for en vis vitalitet i udformningen og i spillet.

GERTRUD, Danmark 1964, Anmeldt i dette nr.

GOLDFINGER (Agent 007 contra Goldfinger), England 1964. Vi kan stadig nyde James Bond-filmene som perfekt og ironisk fantasifuld underholdning, og vil overlade moralske skruper og bekymrethed over det, de „står for“ til de mere seriøse. *Guy Hamilton* er dog lidt mindre suveræn end *Terence Young*, der heldigvis vender tilbage på 4. opus i rækken.

HERRENPARTIE (Byen uden mænd), Vest-Tyskland 1964. *Wolfgang Staudte* er stadig den eneste tyske instruktør, man gider interessere sig for, og også i denne film optræder han som ond samvittighed, effektiv i sin grove karikeren af velfærdstyskere på selskabsrejse. I sin polemiske form er filmen ikke fri af det skematisk, men satiren er prægnant formet.

LE JOURNAL D'UNE FEMME DE CHAMBRE (En kammerpiges dagbog), Frankrig/Italien 1964. Anmeldt i dette nr.

MARY MARY (Ægteskabsskolen), U.S.A. 1963. *Mervyn LeRoys* filmatisering af *Jean Kerrs* komedie om skilsmisse og genforening. Næsten konsekvent koncentreret om skænderier i dagligstuen, replikkerne tager magten fra alt og alle, og til dels også fra LeRoy. Spillet virker forceret ud i næsten teoretisk hysteri.

LE MÊPRIS (Jeg elskede dig i går), Frankrig/Italien 1964. Anmeldt i dette nr.

MICHEL SIMON, Danmark 1964. Anmeldt i dette nr.

MY FAIR LADY (My Fair Lady), U.S.A. 1964. Anmeldt i dette nr.

LA PEAU DOUCE (Silkehud), Frankrig 1964. Anmeldt i dette nr.

LA RONDE (Kærlighedskarrusellen), Frankrig 1964. *Roger Vadim* angriber den gamle *Schnitzler*-historie med megen foragt for mandkønnet og med en lede, der skurrer præcist mod det fornemt arrangerede ydre apparat. Men der var rigtig nok engang en *Ophüls*-version, der tog sig tid til mere end som så.

SEND ME NO FLOWERS (Når enken er go'), U.S.A. 1964. *Doris Day* – sovebykomedie i middelklassen. Ikke videre realistisk i sit udgangspunkt, og iscenesat maskinelt af *Norman Jewison*, men *Day*, *Rock Hudson* og ikke mindst *Tony Randall* spiller flere scener op over filmens øvrige niveau.

STRAITJACKET (Spændetrojen), U.S.A. 1963, Rædsomt, men underholdende *Joan Crawford*-melodrama, på en gang komisk og betagende ved sin trofasthed mod en genre, der nu er det mindst fashionable moderne, som tænkes kan. Instrueret af *William Castle*, der sørger for en række ekstravagante *Crawford*-ture. Men kun for Hollywood-narkomaner.

THE SWORD IN THE STONE (Da kongen var knægt), U.S.A. 1963. *Wolfgang Reithermans* *Disney*-producerede tegnefilm er bedre end flertallet af sine forgængere, og i mange scener på højde med skrækfantasi i „Snehvide“. Visse afsnit skæmmes af de sædvanlige nutterier, men i sin helhed er filmen på de gamle højder.

THE TRAIN (Toget), U.S.A./Frankrig 1964. *John Frankenheimers* europæiske udflugt har resulteret i hans hidtil svageste film, hvor der ikke er den sædvanlige balance mellem spændingen i handlingen og de moralske perspektiver. Men ideen er klar nok. Også kunsten kræver ofre.

THE UNSINKABLE MOLLY BROWN (Den synkefri Molly Brown), U.S.A. 1964. *Charles Walters*-musical med meget af den klassiske veloplagthed og med en sympatisk respektløshed over for det fine og det dannede. Musikken er ikke særlig medrivende, men i sine bedste øjeblikke giver den koreografien og sangen det rette oplæg, og *Debbie Reynolds* lever op til rollen uden at blive alt for overenergetisk.